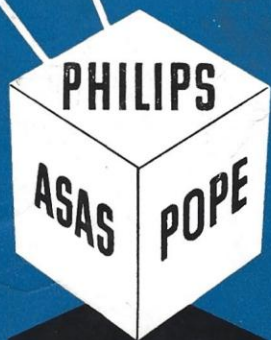

PAPESKEN

Personaleblad for

MAJ-JUNI 1950 • 4. ÅRGANG • NR. 5-6

PERSONALE

PHILIPS: Ansættelser:

3. maj 1950 fru Eva Lynged, telefonbord.

ASAS:

1. maj 1950 Werner E. Pedersen, ingeniør — montering belysning.

1. maj 1950 Lis Hansen, ass. fakturaafd.

15. maj 1950 Aase Schmidt, ass. Ålborg afd.

PHILIPS: Fratrædelser:

30. april 1950 fru Elsa Andersen, korrespondancen.

31. maj 1950 frk. Birgit Sylvander, reklame afd.

ASAS:

15. maj 1950 Karen Lyhne, lampeafd.

31. maj 1950 Anni Nørsgaard Larsen, Ålborg afd.

PHILIPS: Omflytning:

1. maj 1950 ingeniørassistent Johs. Andersen fra Pope til Electronica.

1. maj 1950 assistent K. Adrian fra Pope til Repax.

PHILIPS: 10 års jubilæum:

Chauffør R. Damkjær den 6. juni 1950.

PHILIPS: Udnævnelser:

Steen Funch er fra 1. marts udnævnt til fuldmægtig i industri- og kemisk afd.

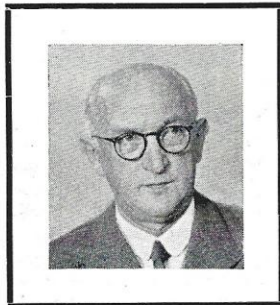
Afd.chef H. Kristiansen er fra 1. maj udnævnt til forretningsfører for Repax A/S.

En tak - og et farvel

Desværre nåede jeg ikke rundt i hele komplekset den dag, jeg forlod koncernen, og fik som følge heraf ikke sagt farvel til halvdelen af samtlige medarbejdere, som havde betænkt mig med deres autograf og et bidrag, for hvilket jeg fik en dejlig oksehudsmappe, et gavekort på 50,00 kr., samt flere blomsterbuketter.

Nu er det, at jeg med disse linier gerne vil sige farvel og takke alle, som jeg ikke nåede at få talt med.

N. Lund

Ved repræsentant Harald Jørgensens død har ASAS mistet en usædvanlig god og hengiven medarbejder. Jeg har haft den glæde at kende Harald Jørgensen i ca. 25 år. Da han fra Lund & Laurentz afdeling i Aalborg i 1927 gik over til ASAS og blev leder af den nyoprettede afdeling i samme by, tror jeg nok, jeg tør sige, at den lykkeligste del af Harald Jørgensens liv begyndte. Han arbejdede utrætteligt fra tidlig morgen og ofte aftenen med. Resultaterne udeblev heller ikke. Omsætningen steg, og i mange år var Aalborg afdelingens omsætning den største af samtlige afdelinger.

Harald Jørgensens felt var glødelamper og elektrisk installationsmateriel. Radioen, der fik sit store opsving i slutningen af tyverne, interesserede ham imidlertid levende, og han fulgte uhyre intenst med i hele det pionerarbejde, der blev gjort. Jeg havde som radiosælger i Jylland dengang et strålende godt kammeratligt forhold til Jørgensen, og meget har jeg lært af ham, specielt med hensyn til vendelboernes og thyboernes mentalitet og særlige psyke.

Harald Jørgensen var ikke alene vellidt, men også i høj grad respekteret af kunderne, ligesom han havde en særlig evne til at lære de unge, der var beskæftiget i afdelingen, en god handelsmoral og indgyde dem lyst til arbejdet.

Det har været mig en stor personlig sorg, at Harald Jørgensen døde så kort tid før, han skulle til at nyde et velfortjent otium.

Vi vil alle dage ære og værne om hans minde.

N. B. Sommerfeldt.

PHILIGRAN

Au, au!

Da Prinsesse Elisabeth blev viet til Philip Mountbatten strømmede det inn presenter fra hele verden, og da også en utsøkt kolleksjon fra det verdensberømte firma „Osram“. Det var elektriske pærer i alle tenkelige utgaver, og stor var derfor firmaets overraskelse, da hele gaven kom i retur. — Men inne i pakken lå et meget pent takkekort med beklagelse over at presenten ikke kunne anvendes. Begrunnelsen var følgende:

— Jeg bruker kun Philips.

Citat fra en norsk avis,
gengivet i Skive Venstreblad.

Petersen er ked af det

- fordi det er svært at få folk til at afvikle deres gæld. Han ligger med en masse ubetalte bon'er
- fordi det stadigvæk kniber at få de tomme flasker retur. Der er 500 flasker i underskud.
- fordi det flyder med madpapir og afbrændte tændstikker på terrassen.

Skal vi gøre ham glad?

- ved at gøre det til en fast vane altid at betale vor regning umiddelbart efter, vi har fået gage
- ved at tilbagelevere alle de tomme flasker, vi har liggende, og for fremtiden returnere flasker, såsnart de er tomme
- ved når vi opholder os på terrassen at tænke på og handle efter det gamle børnerim, som ingen husker mere, men som siger noget om, at renlighed er en god ting.

Her er den igen —

Vi gentager herved opfordringen til evt. interesserede i fabriksbesøg om at henvende sig til personalesekretær Jørgen Holm, lokal 307.

Ekstrakt af

SAMRÅDSMØDE

den 3. maj 1950 kl. 10

Pkt. 1. Forslag om tilføjelse til feriereglementet. H. Kristiansen.

PAPs forslag gik ud på følgende:

At alle medarbejdere — uanset hvilken stilling de indtager inden for koncernen — ved en alder af — for kvindelige medarbejdere 50 år og for mandlige medarbejdere 55 år — forudsat en anciennitet på 20 år — opnår 4 ugers ferie, ligesom alle medarbejdere efter 25 års anciennitet — uanset alder — automatisk opnår 4 ugers ferie.

Dette forslag optoges til velvillig overvejelse og vil blive behandlet på det næste samrådsmøde.

Pkt. 2. Eventuelt overgang fra lønningschecks til kontant udbetaling eller indbetaling på konto. H. Kristiansen.

Det vil blive overvejet, hvad der kan gøres i denne retning.

Pkt. 3. Sommertid. H. Kristiansen.

PAPs forslag lød på i tiden fra den $\frac{1}{6}$ — $\frac{15}{8}$ en arbejdstid fra kl. 8—16.30 for lagerets vedkommende og for kontorernes et vist antal lørdage fri.

Ledelsen kunne ikke gå ind for tanken, men foreslog en forskydning af arbejdstiden således, at man begynder $\frac{1}{2}$ time før om morgenen og slutter $\frac{1}{2}$ time før om eftermiddagen, dog lørdagen undtagen.

Pkt. 4. Sommerfest $\frac{5}{6}$ 1950. H. Kristiansen.

Sommerfesten i 1950 blev fastsat til den $\frac{5}{6}$ 1950.

Pkt. 5. Overtidsbetaling. Direktør Max Poulsen.

Spørgsmålet blev behandlet og toges til efterretning, og en cirkulæreskrivelse vedr. dette emne vil blive udsendt.

(fortsættes næste side)

Pkt. 6. H. & K.s forhøjelses indflydelse på vore lønninger.

På samrådsmødet den 21/3 1950 blev der forespurgt fra PAPs side, hvorledes overenskomsten mellem Arbejdsgiverforeningen og arbejdsorganisationerne ville indvirke på koncernens lønninger. Spørgsmålet blev udsendt til senere drøftelse, indtil det endelige resultat forelå. Derfor blev spørgsmålet påny taget op fra ledelsens side, og man har herfra fuldtud taget konsekvensen af forhandlingernes forløb, således at der vil blive foretaget en gagerregulering i overensstemmelse med ordningen, der er truffet for Handels- og Kontormedhjælperforbundet. Hver enkelt medarbejder, der falder ind under ordningen, har fået nærmere meddelelse herom, jvfr. iøvrigt cirkulæreskrivelse af 8/5 50.

Et brev fra chefen

En af funktionærerne på PHILIPS kontor i Birmingham var igennem flere måneder kommet 20 minutter for sent hver morgen. Det kom en dag den administrerende direktør på hovedkontoret i London for øre, og han satte sig straks ned og skrev et brev til den åbenbart noget søvnige medarbejder. Det var et meget bistert brev og den arme synder fik at vide, at han næste dag havde at møde til tiden. Næste dags morgen stod den administrerende direktør meget tidligt op, satte sig ind i sin vogn og kørte til Birmingham, for at se om henstillingen havde hjulpet. Direktøren nåede Birmingham-kontoret 2 minutter, før det åbnede og fandt den formastelige siddende på sin plads. Det glædede naturligvis direktøren, at brevet havde haft den ønskede virkning, men han besluttede alligevel at tage synderen i skole og sagde skarpt:

—Hvorfor plejer De altid at komme for sent?

—Jo, det er, fordi vi derhjemme ikke har råd til at købe toiletpapir. Så vi må altid vente på morgenavisen fra London. Og den kommer så sent, at jeg bliver forsinket 20 minutter.

— Ja, men i dag kom De jo til tiden. Hvordan vil De forklare det.

— Jo, i går fik jeg jo direktørens brev!

PRISTALS familien

I de sidste 10 bevægede år har pristallet hørt til i den aktuelle debat i en sådan grad, at pristallet i daglig tale er gået over til kun at betyde detail-pristallet. Et pristol giver udtryk for forskydninger i priser, det behøver ikke at være priser på forbrugsvarer, det kan lige så godt være priser på råvarer, aktier, fragter, barbertakster o.m.a. Detail-pristallet skal illustrere prisforskudninger på varer og tjenesteydelser, der forbruges af den såkaldte pristalsfamilie.

For at finde ud af, hvad denne fiktive familie bruger, anvendte man tidligere den fremgangsmåde, at lade et vist antal familier føre regnskab i en periode, men ved oktoberpristallet i 1949 gik Statistisk Departement for første gang over til et budget, der var baseret på den såkaldte sampling-metode. Det fører for vidt at komme ind på enkeltheder; men man udvalgte ca. 500 familier indenfor grupperne: arbejdere, privatfunktionærer og tjenestemænd, på en sådan måde, at de udvalgte familier kan siges at være typiske for den nævnte befolkningsgruppe af lønarbejdere. Familierne blev underkastet meget detaljerede interviews om deres forbrug; 10 % af de indhentede besvarelser måtte dog kasseres som uanvendelige. Undersøgelsen omfattede familier med eller uden børn, derimod ikke enlige. Gennemsnitligt havde familierne 1,3 børn under 15 år. 80 % af sin indtægt fik familien gennem mandens hovederhverv, 9 % fra hans bierhverv, og resten tjente konen.

Pristallet kommer man herefter til ved at regne ud hvor mange procent, det nuværende budget ligger over, hvad det ville have kostet i 1914 (eller 1935). 1914 pristallet anvendes ved arbejdsoverenskomsternes regulering. Der beregnes et pristol i begyndelsen af hvert kvartal; men det er kun januar- og juli-pristallene, der har betydning for konjunkturtillæget. Der gives et tillæg for hver 6 points (ikke %) pristallet stiger, ligesom der falder en portion væk for hver 6 points, pristallet falder.

Familiens udgiftssum er efter april-pristallet godt 10.600.— kr. Den laveste udgift må anslås til ca. 5.000 kr. (provinsbyernes arbejdere), den højeste til ca. 25.000 kr. (hovedstadens funktionærer) og 80 % til at ligge mellem 7.500.— og 15.500.— kr.

Det siger sig selv, at det bliver vanskeligt at finde pristalsfamilien, den må opfattes som en konstruktion og må følgelig omgås med varsomhed. 1. april 1950 beregnedes pristalsfamiliens årsbudget at være følgende:

sættelse og 106 mill. kr. som børnetilskud, der opføres på skattebilletten og fradrages i det samlede skattebeløb. I hovedstaden bliver tilskuddet pr. barn 112,— kr. årligt for indtægt under 12.000,— kr. Der gives

	kr.	%	1942 budgettet %
Fødevarer	3.033	28,4	39,3
Klæder, fodtøj, vask	1.541	14,5	11,0
Bolig	815	7,6	10,8
Brændsel, belysning	610	5,7	7,1
Skatter	1.112	10,4	11,3
Kontingenter o. l.	627	5,9	6,2
Anskaffelser og vedligeholdelse	478	4,5	2,5
Spiritus, tobak, fortæring ude	676	6,4	3,4
Hygiejne, kulturelle udgifter	877	8,3	5,7
Transport	267	2,5	1,4
Løvrigt	618	5,8	3,6
	10.654	100,0	100,0

Det absolutte totale udgiftstal er af mindre betydning for pristallets beregning, mens derimod den relative andel, hvormed de forskellige udgiftsgrupper indgår i budgettet, er afgørende. Givet er det dog, at det for almindelige menneskers tiltro til pristallet har stor psykologisk betydning, at pristalsfamiliens årsbudget ikke som tidligere ligger på 5.000,— kr., men på de mere realitetsbetonede 10.000,— kr. De fleste udgiftsgruppers benævnelser er vist klare nok. Under hygiejne og kulturelle udgifter kommer udgifter til personlig pleje, læge, medicin, bøger, aviser, undervisning, porto, telefon, radio, teaterbesøg, o.s.v.

Hvis De forsøger at sammenligne Deres eget budget med pristalsfamiliens, så vær forsigtig, husk den berømte familie er et konstrueret gennemsnit. Tænk bare på familiens 1 1/3 barn. Unge familier f. eks., der fortrinsvis må bære følgerne af bolignøden, bør ikke i lejligheder til 70,— kr., men snarere 140,— kr. pr. måned, og deres „anskaffelser“ f. eks. af 1/1 barn med tilbehør kan også nok få budgettet til at se anderledes ud.

1. januar 1950 var pristallet 315 med 1914 priserne som basis, og 1. april 1950 steg pristallet med 7 points til 322. En del af stigningen i april-tallet (ca. 3 points) skyldes bortfald af rabatmærker for smør, margarine og tekstilvarer. Disse rabatmærker kostede staten ca. 170 mill. kr. årligt, og praktisk talt hele dette beløb vil vende tilbage igen (inden juli-pristallet) på en anden måde: 62 mill. kr. som skattened-

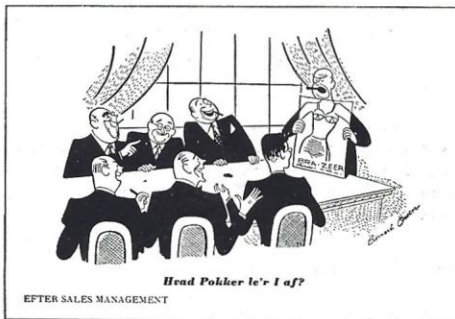
børnetilskud helt op til 20.000,— kr.'s indtægt, men med mindre beløb.

Prisstigningen efter devalueringen i september 1949 blev langt stærkere end ventet og synes endnu at ville fortsætte et stykke tid.

xx.

* CDF *

Centralforeningen for danske Funktionsnærforeninger (CDF) afholdt lørdag den 13. maj delegeretmøde (ordinær generalforsamling) i Borgernes Hus. Som delegeret fra PAPs bestyrelse deltog H. Kristiansen og fru G. Kragfelt. Mødet varede fra kl. 14 til ca. kl. 21, og H. Kristiansen blev som repræsentant for PAP indvalgt i CDFs hovedbestyrelse.

Således hed et foredrag, som reklamechef Knud Terslev, H.D., for nogen tid siden holdt i foreningen „De yngre salgs- og reklamefolk“. Selv om der i mange år har været en livlig debat igang om H.D. studiet, synes vi i PAPæskens redaktion, uden iøvrigt at tage stilling til spørgsmålet, at Knud Terslevs synspunkter fortjener at kendes også indenfor koncernen. Vi vil derfor i korte uddrag gengive, hvad han sagde, og dernæst lade et par af vore egne mandariner: en næsten-H.D.er, en der holdt op på halvvejen, og en ikke-H.D.er fremsætte deres synspunkter. Det hele afsluttes med en udtalelse af direktør N. B. Sommerfeldt om ledelsens syn på denne form for teoretisk uddannelse.

KNUD TERSLEV har ordet:

Den teoretiske uddannelses værdi i al almindelighed har alle dage været genstand for mange og hidsige diskussioner og pennefejder — ofte ud fra den opfattelse, at teori er eet, og praksis noget ganske andet.

Selv store ånder har forfægtet dette synspunkt. Tænk bare på Goethes berømtelige ord: „Grau, teurer freund, ist alle theorie, aber grün des lebens goldener baum“. Hvormed formentlig skal være sagt, at teorierne ingen bærekraft har, stillet over for livets brogede mangfoldighed.

Heroverfor vil jeg stille en betydelig mere jordbunden, men overordentlig livsnær dybsindighed, som en bekendt af mig har fremsat om dette spørgsmål. Den lyder i al sin enkelthed: „Hvorfor opfinde trillebørene hver gang, man skal flytte en ting?“

Med andre ord: Hvorfor ikke drage nytte af den sum af praktiske erfaringer, der er samlet i det teoretiske studiemateriale, fremfor stædigt og ad lange, træge omveje at kæmpe sig frem til — måske dyrt erhvervede — personlige erfaringer.

Men allerførst: Hvad betyder bogstaverne H.D.?

De betyder „Handelshøjskolens Diplomprøve“ — en af handelsministeriet anerkendt eksamen, som giver sin indehaver ret til at betegne sig som „H.D.“.

Denne betegnelse dækker en række erhvervsøkonomiske specialstudier, nemlig i:

bankvæsen,
forsikring,
regnskabsvæsen,
udenrigshandel,
salgsorganisation og reklame.

At gennemgå H.D.-studiet i detaljer vil her føre for vidt. Jeg må nøjes med at optrække et par af hovedlinierne og iøvrigt henvise interesserede til at søge nærmere oplysning i Handelshøjskolens forelæsningsplan og årsberetning og navnlig til den af skolen udgivne studievejledning.

Specialstudierne er alle delt i 2 dele: en 1. del, som er fælles for alle H.D.-aspiranter, og en 2. del, som omfatter det valgte speciale. Undervisningen sker dels i form af forelæsninger, dels i studiekredse, og hertil kommer et meget omfattende selvstændigt studium af dansk og udenlandsk litteratur.

Studiekredsarbejdet, en vigtig faktor —

Efter en gennemgang af salgs- og reklamestudiet udtalte reklamechef Terslev:

Studiekredsarbejdet er en yderst vigtig faktor, idet man her får lejlighed til at gå i dybden med problemerne, og her viser det sig, hvad man har fået ud af de mange timers arbejde med stoffet — og undertiden, hvad man ikke har fået ud af det.

Til belysning af den kvantitative side af sagen skal jeg oplyse, at studiekredsopgavebesvarelserne gerne fylder 35—50 maskinskrevne sider plus eventuelt bilagsmateriale, grafiske fremstillinger, skitser etc.

Under hele studiekredsarbejdet underkastes hver enkelt opgave kritik og en nøje vurdering. Undertiden resulterer denne i en henstilling til vedkommende om at vente et årstid med at indstille sig til den afsluttende eksamen og herigennem få lejlighed til at få mere hold på stoffet.

I visse tilfælde viser arbejdet med sørgelig tydelighed, at en fortsættelse af studiet efter al menneskelig beregning vil være formålsløs, og der påhviler så studiekreds-

lederen det ingenlunde behagelige hverv at gøre delinkventen bekendt hermed.

Det lyder måske noget hårdt, men man bør i denne forbindelse huske på, at man netop gennem denne stadige sortering fra skolens side skåner de mindre egnede studerende for en masse arbejde og møje, som i den sidste ende alligevel for størstedelen ville vise sig at være spildt.

Den endelige skærsild: Eksamen —

Eksamen omfatter:

- 1) en skriftlig hovedopgave, til hvis besvarelse der gives 4 uger (opgaverne fordeles ved lodtrækning).
- 2) en skriftlig 4 timers biopgave omfattende et af hovedspørgsmålene inden for det teoretiske stof.
- 3) en skriftlig 4 timers biopgave omfattende flere forskellige emner.

Begge biopgaverne foregår under eksaminationskontrol og uden anvendelse af hjælpemidler. Endelig underkastes eksaminanderne:

- 4) en mundtlig eksamination i 3 af studiets forelæsningsrækker.

Når disse afsluttende formaliteter er lykkelig overstået, er man H.D.

Og nu vil De sikkert spørge: „Hvor stor er dumprocenten?“

Lad mig belyse det med et eksempel:

Sidste år indstilledes til H.D.-eksamen i salg og reklame 16, hvoraf 11 bestod, d.v.s. at dumprocenten dette år var 31 %.

Men i denne forbindelse må erindres den stadige sortering, som finder sted under studiet. Og forholdet bliver selvfølgelig et andet, hvis vi sætter antallet af beståede kandidater i forhold til det antal studerende, der påbegyndte studiet to år før den pågældende eksamen, altså på det tidspunkt, hvor de efter 1. del gik i gang med specialstudiet.

Holdet, hvoraf de omtalte 11 kandidater fra sidste år var udgået, var ved specialstudiets begyndelse på 49.

Med andre ord: kun godt en femtedel af dem, der havde bestået 1. del, bestod den afsluttende eksamen.

Og går vi helt tilbage til studiets begyndelse, bliver procenten naturligvis endnu mindre. Dette forhold lader sig imidlertid ikke talmæssigt belyse som følge af, at 1. del, som allerede omtalt, er fælles for samtlige studieretninger.

De vil sikkert give mig ret i, at de nævnte tal godt kan give et og andet at tænke på.

Og så er spørgsmålet: Er H.D. studiet umagen værd?

Spørgsmålet lyder så enkelt — og dog er det i virkeligheden såre kompliceret på grund af de mange højst forskelligartede elementer, det består af. Elementer, som ikke blot er af faglig eller økonomisk beskaffenhed, men som er i høj grad subjektivt og individuelt betonedede. De omfatter blandt andet så forskelligartede spørgsmål som arbejdsforhold, familieliv, boligforhold, evner og anlæg, helbred, temperament, karakteregenskaber o.s.v.

At spørgsmålet derfor ikke lader sig besvare med et ja eller nej, siger sig selv, og min redegørelse må derfor forme sig som en afvejning mellem de fordele og ulemper, der knytter sig til studiet.

For at der også knytter sig ulemper dertil, lader sig ikke bestride.

Tag nu f. eks. en ting som selve den tid, studiet kræver — tiden, dette kostelige gode, som hvert menneske — og ikke mindst de unge — har pligt til at forvalte bedst muligt, og som aldrig kommer igen.

Tiden er en af de faktorer, man nøje bør overveje, før man giver sig i lag med et studium, der — dette være sagt uden overdrivelse — lægger beslag på al den studerendes fritid, såfremt han, hvad der er det almindeligste, samtidig skal passe et job og passe det godt.

Og så må det vel erindres, at det jo ikke altid blot er hans egen tid, der er indsatsen. Jeg tænker i denne forbindelse på de forlovede og gifte H.D.studerende, hvis kvindelige pårørende aften efter aften må undvære ham og søndag efter søndag se ham hænge i bøgerne eller skrivemaskinen.

Spørgsmålet om den tid, der anvendes til studiet, tangerer iøvrigt et andet vigtigt forhold nemlig den studerendes forhold til den virksomhed, hvori han er ansat.

Evner, anlæg, fysik — og komplekser

Så er spørgsmålet om, hvorvidt den pågældendes evner og anlæg gør det berettiget at bruge al den megen tid til H.D.studiet. Om ikke de ligger på helt andre områder, der rummer langt større muligheder for netop denne mand.

Det, det jo til syvende og sidst gælder om, er så tidligt som muligt at finde frem til det felt, hvor evner og personlighed kommer til den rigest mulige udfoldelse, anlægge uddannelsen i overensstemmelse hermed og i den forbindelse erkende, at en eksamen i sig selv ikke er et mål, men et middel til at nå frem til den rette plads i tilværelsen.

En post, som også figurerer på debetsiden, er de fysiske og psykiske krav, studiet stiller. Det forcerede arbejde må ofte udføres i sene nattimer, der måske ville være nok så vel anvendt til søvn og hvile. Givet er det, at H.D.studiet ikke er umagen værd, hvis det før eller senere resulterer i et sammenbrud, som måske ikke blot umuliggør studiets gennemførelse, men som samtidig gør den pågældende uegnet til at passe det arbejde, der betinger hans eksistens.

I forbindelse med den psykiske side af sagen vil jeg nævne en anden fare. Nemlig den fare, som består i den studerendes overvurdering af den afsluttende eksamens betydning. Dette, at eksamen bliver et spørgsmål om liv og død eller om hans menneskeværld, med det resultat, at skuffelsen over eventuelt at måtte give op ligefrem slår ind i form af et mindreværds-kompleks og gør ham bitter på tilværelsen i almindelighed og på Handelshøjskolen i særdeleshed.

„Nu jævlér i min sjæl...“

Men også en anden form for overvurdering af eksamen må skrives på regnskabet debetside, idet også den i tidens løb har gjort en hel del fortræd — både for studiet som sådant og for H.D.erne.

Jeg tænker på de nybakte H.D.ere, som er vandret ud af skolen med deres eksamensbevis i lommen og med bevidstheden om at skulle reformere hele erhvervslivet gennem deres nyerhvervede universalviden om alt og alle, og som ikke ville drømme om at reflektere på noget mindre end direktørstillinger til 30.000 + tantieme.

Jeg kan i denne forbindelse ikke nære mig for at citere den store svenske humorist Albert Engström's anekdote om den nybakte juridiske kandidat, som efter 12 års mere eller mindre energisk studium lige akkurat har bestået sin embedseksamen, og som fra universitetstrappen i Uppsala udslynger de bevingede ord:

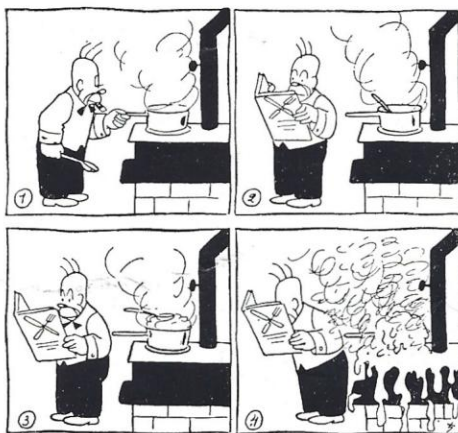
„Nu jævlér i min sjæl ska svenska folket dömas“.

Selvfølgelig bliver sådanne folk forholdsvis hurtigt revet ud af deres vildfarelser, men som regel sker det først efter, at de har rendt sig et par gevaldige staver i livet.

„Hvordan“? og „Hvorfor“?

Naturligvis er det individuelt, hvilket udbytte, der er det væsentligste for de forskellige studerende.

For mit eget vedkommende vil jeg sætte tilvænningen til den systematiske og rationelle arbejdsform øverst på listen. Dette at man ikke lader sig imponere af opgaverne og stirrer sig blind på detaljerne, men roligt og systematisk begynder fra en ende af og gennem en analyse gør sig problemet klart og derefter logisk og ad den mest direkte vej arbejder sig frem til løsningen. Dette, at man ikke blot spørger sig selv „hvordan“ men også „hvorfor?“ Dette at man har fået en vis træning i at anvende det teoretiske værktøj i dagligdagens gerning.

Efter kogebog.

Tegning af O. Jacobson.

Den omhyggelige teoretiske planlæggelse er af stor værdi, men den bør ikke gribe forstyrrende ind i den praktiske udførelse.

Men også selve den viden, man får indenfor studiets forskelligartede områder, er i sig selv berigende både i arbejdsmæssig og menneskelig henseende — forøvrigt ganske uanset, om man får eksamen eller ej.

Selvfølgelig kan det ikke undgås, at man efterhånden glemmer en del af det stof, man ikke til stadighed beskæftiger sig med — og gudskelov for det — men ganske på samme måde som begrebet kultur siges at være den del af skolelærdommen, der bliver hængende i hukommelsen, således kan man vist gøre gældende, at H.D.studiet bundfælder sig i form af en vis „erhvervsmæssig kultur“, som foruden at bibringe den pågældende en rationel arbejdsform, sætter ham i stand til forholdsvis nemt at finde frem til det oplysningsmateriale, han får brug for i praksis.

Hvad er H.D.erne blevet til?

En anden fordel ved H.D.studiet — som iøvrigt gælder for en hvilken som helst form for specialuddannelse — er de muligheder, det giver for at gøre sin mand mere uafhængig af det firma, han er ansat i, og hvor han måske føler sig utilfreds i arbejdsmæssig eller økonomisk henseende.

Op hermed kommer vi ind på den fordel, som måske, når alt kommer til alt, er den, der lokker de fleste: de muligheder H.D. prøven giver for arbejdsmæssig og økonomisk fremgang. Som eksempel kan nævnes, at praktisk taget alle de ca. 170 H.D.ere i salgsorganisation og reklame, som er dimitteret i løbet af de 16 år, studiet har bestået, i dag sidder i ledende stillinger.

Men jeg føler mig moralsk forpligtet til at understrege 3 ting: for det første, at disse folk ikke er kommet frem alene i kraft af deres eksamen, men også som følge af specielle evner og anlæg indenfor deres forskellige felter, for det andet, at når man nævner de 170, som har bestået eksamen, siges der intet om de — desværre langt talrigere — studerende, der ikke nåede til vejs ende, hvad så årsagen hertil ellers var, og for hvem arbejdet måske ikke var umagen værd.

I denne forbindelse bør dog retfærdigvis også nævnes de ikke så få H.D.studerende, som har måttet afbryde studiet — ikke på grund af manglende evner, men f. eks. på grund af avancementer til andre betroede stillinger, som krævede deres kapacitet 100 %.

Og for det tredje vil jeg henlede opmærksomheden på det — langt, langt større — antal højt kvalificerede ledere, som uden at have taget hverken diplomprøven eller andre højere eksaminer, dygtigt, inspireret og energisk har forstået at gøre sig gældende i erhvervslivet.

Altså: man bliver ikke en dygtig forretningsmand alene ved hjælp af eksaminer, lige så lidt som man — sans comparaison — kan studere til at blive en Tietgen eller H. N. Andersen.

Derimod kan man betragte den teoretiske viden, studiet giver, som et værktøj, som i hænderne på den rette mand kan blive en uvurderlig hjælp og inspirationskilde i det praktiske arbejde.

Hvis jeg i dag skulle blive spurgt til råds af en ung mand — eller en ung kvinde — der overvejede at gå i gang med H.D.studiet på Handelshøjskolen, tror jeg mit svar ville forme sig noget i denne retning:

„Hvis De har en stærk fornemmelse af, at det emne, De har valgt, er Deres felt — hvis Deres overvejelser om at læse til H.D. bunder i en ubændig trang til at vide mere om netop dette område — hvis De er indstillet på stort set at sætte fire års fritid ind på spøgen — og hvis De iøvrigt mener, at De rent fysisk og psykisk kan „stå distancen“, så synes jeg, De skulle gøre forsøget.

Hvis De derimod efter en nøje og hensynsløs selvansøgelse inderst inde over for Dem selv må erkende, at Deres overvejelser i virkeligheden er dikteret ud fra ønsket om at få en fin fjer i hatten — et ikke ualmindeligt synspunkt i vort lille eksamensglade og eksamenssnobbende land — eller hvis De betragter selve arbejdet med studiet som en forbandet hoveritjense, eller hvis De opfatter selve H.D. studiet som en — måske lidt skrap, men i hvert fald ufejlbart — patentmedicin, der i sig selv sikrer en strålende karriere, så lad for himlens skyld være. På den baggrund vil De uvægerlig blive skuffet“.

★

Derefter er det „HANNIBAL“ OLSEN'S tur. Han er ansat i ASAS hovedbogholderi og er næsten H.D. i regnskabsvæsen, hvilket udlagt vil sige, at han i øjeblikket er på vej gennem „den endelige skærsild“. Han er ved godt mod og har fortalt os, at han, såfremt det skulle gå galt, prøver igen næste år.

Desværre hørte jeg ikke ovennævnte foredrag, men efter at have gennemlæst det, kan jeg kun slutte mig til foredragsholderens udtalelser, idet jeg dog på grundlag af egne erfaringer vil fremsætte nogle supplerende bemærkninger.

Foredragsholderen har undladt kraftigt at fremhæve den meget vigtige faktor: Interessen for studiets emner, og jeg vil derfor understrege følgende for alle, der tænker på at starte et H.D.studium: hvis De ikke interesserer Dem overordentligt meget for det speciale, De har tænkt at begynde på, så lad hellere være med at begynde, og lad det blive ved tanken; thi det er interessen for stoffet der driver hele værket. Jeg kommer i denne forbindelse til at tænke på en ung mand, der i sin tid bad mig om nogle tips angående H.D.studiet. Med megen møj og ved hjælp af en forelæsningsplan forklarede jeg ham alt, hvad han ville vide, og han spurgte derefter, hvilket speciale han efter min mening burde melde sig til. Ved at gå ham nærmere på klingene, forstod jeg, at det for ham kun gjaldt om

at erhverve et eksamensbevis, og at han nu spekulerede på, hvilket speciale der til den tid ville give ham den største økonomiske fordel. Han betragtede simpelthen et sådant bevis som en slags tipskupon med tolv rigtige, og at man da blot kunne sætte sig hen og vente på gevinsten. Men desværre er hans opfattelse meget almindelig, nemlig at det er eksamen, der betales; man må derfor slå fast, at et eksamensbevis ikke bør være årsag til, at en person rykker op i en højere lønningsklasse; men kun personens evner til at omsætte studiets teoretiske stof til praksis og dermed gøre ham i stand til at overtage en mere ansvarsfuld stilling. De mennesker, der tænker som vor unge mand må derfor være klar over, at det sandelig ikke er alle H.D.ere, der økonomisk sidder godt i det.

En anden faktor, der i allerhøjeste grad tæller med, er de praktiske erfaringer, det ikke alene er godt at være i besiddelse af, men som simpelthen er en nødvendighed for at dæmme op mod al den teori, man bliver stopfodret med under studiet. Man har masser af eksempler på, at nys udsprungne H.D.ere er begyndt at reformere tilværelsen for deres medmennesker i henhold til side 82 i een eller anden bog, hvor der står, at sådan *kan* man gøre, uden at disse tænker spor på, at det muligvis ikke vil kunne betale sig i dette individuelle tilfælde. Man må derfor undre sig over, at H.D.studiet nu kan tages som dagstudium, under hvilket eleverne er borte fra erhvervslivet; jeg tror ikke, det er en sund fremgangsmåde.

En tredje faktor, man efter min mening også skal tænke inderligt på, inden man beslutter sig, er den økonomiske byrde, man påtager sig selv, og måske også sin familie. Skolepengene alene vil komme op på 1.000 kr. under et normalt studie, men det er desværre også den mindste del af udgiften. Bøgerne er ikke billige, ja mange af de udenlandske bøger er udgåede og derfor kommet op i fantastiske priser, og det koster også noget at få trykt (duplikeret) studiekredsopgaverne, så hele studiet ender med at blive ret kostbart. Det er derfor ikke underligt, at der er en stående diskussion om, hvorvidt firmaerne skulle hjælpe deres funktionærer økonomisk, men her til vil jeg sige, at min erfaring har vist, at det ville være ret usundt.

Til sidst en lille, men ikke uvæsentlig ting, det vil være godt at være i besiddelse af under hele studiet, nemlig en god portion humør, for det får man brug for i rigt mål under dette, hvor man vil komme ud

for mange chok, både med hensyn til karakterer og til selve stoffet, der skal gæses igennem.

★

ERIK SKOV, som er lamperepræsentant hos POPE, begyndte i 1947 at gå på Handelshøjskolen for at tage H.D.-prøven i salg og reklame. Han er netop nu sprunget fra og forklarer her hvorfor:

Ja, jeg indrømmer det ærligt, jeg er holdt op på halvvejen, og hvis det er rigtigt, at godt begyndt er halvt fuldendt, well, så nøjes jeg med den gode begyndelse.

Men var begyndelsen da god? Endnu en gang ganske ærligt, nej, det var den egentlig ikke. Det vil sige i allerførste omgang, var den god nok. For at komme ind på Handelshøjskolen skal man nemlig, hvis man ikke er i besiddelse af særlige kvalifikationer, bestå en adgangseksamen fra Købmandsskolen. Forberedelsen varer eet år og slutter med en merkantil prøve i engelsk og tysk, samt Handelsskolernes statskontrolrede prøve i bogføring. Dette år, kære venner, er godt anvendt, for det man lærer her er alt sammen noget, man direkte eller indirekte får brug for i sit daglige arbejde. Anderledes når man først går igang med selve H.D.-studiet.

Nu kan jeg, forstås, kun tale med om de to første år, som jeg netop har gennemgået. Min mest væsentlige indvending mod disse år er, at undervisningen i nationalekonomi, statistik, erhvervsret og erhvervsøkonomi har været alt, alt for teoretisk og fjernet fra praksis. Selvfølgelig har der været noget, specielt i erhvervsret, man kunne tage og føle på, men betragtet som et hele, har det for mig nærmest været som en kødløs tirsdag, og tro mig, „kødløs tirsdag“ hele ugen rundt i to år, det er aldeles ikke morsomt.

Nu er jeg ikke blind for betydningen, der ligger i det gamle ord, der siger, „at man skal kunne krybe, før man kan gå“, men det behøver jo ikke at være ensbetydende med, at man, for at få noget ud af undervisningen i II del (de to sidste år), skal tvinges til at slæbe maven hen over jorden igennem hele første del.

Jeg tror ikke, min betragtning er isoleret, men et generelt udtryk for meningen blandt de fleste af mine medstuderende i klassen på skolen. De er netop nu oppe til eksamen, medens jeg afstod fra at gå op, idet jeg aldrig før har stået foran en eksamen med en fornemmelse af, at jeg havde 10 % chance for at bestå og 90 % for at dumpe. Jeg er ganske inderligt overbevist om, at de fleste af de andre føler nøjagtigt

det samme, alligevel går de op, allright, det må blive deres sag, jeg har truffet min beslutning, jeg holder op, medens legen er god.

Et andet gammelt ord siger, „at man aldrig er for gammel til at lære“. Det behøver De nu ikke at fortælle mig, for det første, fordi jeg ikke er gammel og for det andet, fordi jeg, hvis De forstår, hvad jeg mener, har gået i skole, lige siden jeg kom ud af skolen. Om det så var i min soldatertid var jeg et halvt år på kornetskole. Ydermere, jeg tænker ikke på at holde op med at studere foreløbig, men når jeg starter på en frisk til efteråret, skal det være med noget, der har mere relation til mit daglige arbejde, såsom elektricitetslære, radioteknik, sprog og salgspsykologi. Endelig er der jo heller ingen grænser for, hvad man kan lære ved selvstudium. Jeg tænker i

denne forbindelse på de utrolig mange ting, som jeg på grund af manglende tid ikke har kunnet nå at uddybe i de sidste par år.

Hvis jeg må have lov at føje det til, så tror jeg også min beslutning vil blive til gevinst for mit firma, thi det er ganske sikkert, at jeg for fremtiden vil møde op betydeligt frigjort og med forøgede kræfter vil kunne hellige mig mit arbejde.

P.S. Gad li' at vide om den afsluttende bemærkning ikke kommer til at virke som en boomerang?

★

Lagerchef P. V. SCHRØDER er „ikke-H.D.er“ med liv og sjæl. Han siger følgende:

— Hal Koch har ret, når han udtaler, at Danmark er ved at udvikle sig til en stor aftenskole. Hvad specielt H.D.studiet angår, anser jeg, at resultatet slet ikke står i et rimeligt forhold til sliddet. Desuden gør et så omfattende studium af så mange emner — hvoraf en hel del i hvert fald er komplet ligegyldige — ofte den studerende ensidig i meget høj grad. Helt bortset fra, at vedkommende rent fysisk kommer ud af trit med sig selv. Næh, hvis den unge mand bruger den tid, der medgår til H.D. studiet, til et lønnet ekstraarbejde — han kan gå med aviser eller morgenbrød eller tage et job som portier o.s.v. — vil han i samme tidsrum kunne tjene sig en mindre formue og erhverve sig så meget praktisk erfaring og menneskekundskab, at han kan begynde for sig selv. De kan også godt få nogle tal, som giver ret meget stof til eftertanke. Lad os f. eks. antage, at den studerende klarer sin eksamen i løbet af de stipulerede 8 terminer. Det er der næsten ingen der gør, men alligevel! Det vil sige ialt 900 forelæsnings timer. Hertil kommer mindst det dobbelte antal timer til hjemmearbejde og studiekredse — altså 1800 timer. Så er der tiden, der medgår til transport frem og tilbage i de 450 skoledage. Lad os være large og beregne $\frac{3}{4}$ time pr. dag. Det giver 337 transporttimer. Det samlede timeantal kommer således op på 3037. Det ganger vi med en timeløn à kr. 3,00 (som ikke er nogen stor løn), og får et beløb på

kr. 9.111,—

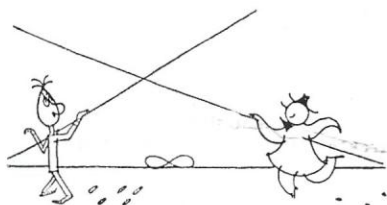
Desuden er der skolepenge kr.

110,— pr. semester „ 880,—

Bøger til hele studiet ca. „ 800,—

ialt kr. 10.791,—

Det tænker man sig ikke på forhånd — vel? Og så er sporgvognspenge og eksamensgebyrer samt udgifter til evt. besøg i skolens marketenderi og omkostninger i forbindelse med mangfoldiggørelse af studie-

TEORI

Forsvar for nødvendigt Onde.

En hel Del Folk
foragter Teori,
men lever paa
en praktisk Idioti
med skjulte gale
Teorier i.

Thi hvad kan tænkes,
siges eller skrives,
i hvilket ikke
Teorier kives? —
Med Teori
skal Teori fordrives.

Kumbel

kredsopgaverne endda ikke medregnet. Ganske vist er dette kun et teoretisk eksempel. Men jeg vil hævde, at det kan lade sig gennemføre i praksis, hvilket vil sige, at ungdommen ved praktisk arbejde har en fair chance for at blive selvstændige. Noget som de fleste drømmer om. At de desforuden bevarer den levende kontakt med dagliglivet kan kun være en fordel.

★

Om ledelsens syn på H.D.-studiet udtaler direktør N. B. SOMMERFELDT:

Det falder ganske naturligt, at man søger videre uddannelse, hvis man føler, man savner forudsætninger for at udfylde sit job 100 %, eller for at udvikle job'et til det, det bør blive. Om man da skal vælge H.D. studiet eller en anden teoretisk uddannelse, må afhænge af den enkeltes evner og øvrige forhold, bl. a. det mål, han har sat sig.

Man må gøre sig klart, at H.D. så lidt som nogen anden eksamen alene skaber karriere, men at en eksamen kun kan blive et nyttigt hjælpemiddel for manden med initiativ, energi og handlekraft til at gøre karriere.

Hvad H.D.prøven kan komme til at betyde for medarbejdere i vort selskab kan vanskelig forudsiges. Vort selskab er livskraftigt og har hidtil gunstigt tilpasset sig de kår, som er erhvervslivet beskåret. Så, uden at kende udviklingen fremover kan jeg i hvert fald udtale, at vi til enhver tid vil være interesseret i, at vore medarbejdere dygtiggør sig bedst muligt overensstemmende med hver enkeltes evner og metier og således hver på sin plads bliver i stand til selv at skabe sit job indenfor vort selskab. Vi har ikke — tør jeg måske endnu engang fastslå — på noget tidspunkt haft for mange dygtige medarbejdere.

Såfremt De ønsker at knytte DERES kommentarer til de ovenstående udtalelser eller fremsætte andre synspunkter, står næste nummer af PAP-æskan Dem åben. Send os blot Deres indlæg inden den 10. juni eller ring på lokal 408.

BYTTELEJLIGHED

Stor 2-værelses lejlighed med stor altan og alle moderne bekvemmeligheder, beliggende ved Sorgenfri S-station, leje ca. 106 kr. + varmebidrag 45 kr. mdl., ønskes på grund af særlige omstændigheder byttet til mindre og billigere 2-2½ værelses lejlighed.

Henvendelse: Chr. Hansen, lokal 338.

HOLD FERIE

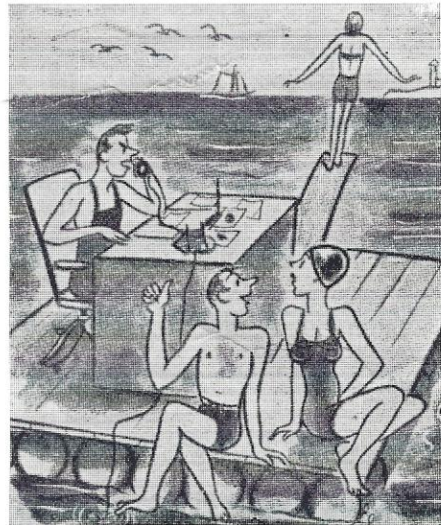
på den rigtige måde

Af bedriftslæge dr. Nørskov Andersen.

Pludselig er det forår igen — det sker lige overraskende hvert år, og det er lige forunderligt hvert år, forventningsfulde ser vi sommeren i møde og med den ferien, hvor vi skal hvile ud og hente kræfter, lyst og glæde til igen at gå igang med vort arbejde.

Kan der nu gives nogle retningslinier for, hvordan ferien bør benyttes!

Både ja og nej — men vi sætter et mål for ferien, som vi bør søge at nå frem til, nemlig afslappelse og hvile.

Det er umuligt for ham at slappe af

EFTER SALES MANAGEMENT

For at nå frem hertil er der mange metoder, idet det er så udpræget individuelt, hvad hver enkelt forstår ved hvile og ferie. Nogle skal til havet og dyrke badelivets glæder, nogle skal rigtigt ud på landet og opleve landlivet til forskel fra bylivet, andre skal ud at rejse og se fremmede lande og mennesker, og atter andre vil være hjemme og leve som turist i deres egen by.

Hvem kan sige, hvad der er bedst for hvem: Det må blive en rent personlig sag. Men der er alligevel visse almengyldige regler, man kan give med på ferieturen.

- 1) skal De bade, så vær fornuftig; ikke bade lige efter måltid eller efter anstrengelser, svøm ikke for langt ud, husk på, at De også skal tilbage — levende —!
- 2) vær forsigtig med solbadet — især de første dage — hvorfor gå det meste af ferien med solforbrændinger eller sol-eksem!
- 3) skal De rejse fra sted til sted, så tag fornuftige dagsmarcher, hvad enten turen går pr. bil, cykel eller apostlens heste. Hvorfor dog jage afsted, tag den med ro — De har jo ferie — nyd naturen, læg mærke til livet omkring Dem.
- 4) og så er der ærgelserne! Tag dem i stiv arm, f. eks. det eventuelle dårlige vejr — husk der er aldrig noget i vejen med vejret, det er der bare, og det kan ikke forandres, hverken ved klage eller ønsker — næh, det er os, der ikke altid er forberedt på at tage det, som det bør tages. Hvad med en punktering! Satans osse, næh, heldigvis har jeg vist lappematerialet i orden. For sent til tog eller damper, naturligvis ikke, for vi har jo ferie, der er jo ingen, der forhindrer os i at tage afsted, når vi vil og skal.

Så er der eventuelle sygdomme — det er straks værre — det kan være vanskeligt at helgarden sig selv. Vi kan være lidt forsigtige overfor træk og kulde, og hvis vi får en sommerforkølelse, kan vi passe på ikke at smitte vore medmennesker, isolere os og tage de nødvendige forholdsregler, så er den som regel hurtigt overstået.

Vi kan have lidt forbindsager med og lidt til at desinficere med — og så iøvrigt ikke spekulere mere over det, men tage sommeren med dens ferietid med åbent og lyst sind, lade sommerens dejlige tid bringe os glæde og sundhed, så at vort arbejde — hvis det i den sidste tid skulle have forekommet os noget træls — igen må stå for os, som det er og bør være, det bedste af alt.

Op så god ferie og velmødt tilbage.

Nørskov Andersen

= Sporten =

Feltskydningen i Jægerspris.

H.K.B.U.s årlige feltskydning blev afviklet i Jægerspris den 23. april. Foruden H.K.B.U.s egne klubber deltog følgende foreninger: Amagerlands Skytteforening, De samvirkende Skytteforeninger, Kbhvns. Amts Skytteforening og Nationalt Værn.

I betragtning af den hårde konkurrence var vi på forhånd klar over at PAP, som kun mødte med 6 utrænede skytter, ikke havde gnist af chance for at hjembringe noget sølv. Vort mål med turen var da også i første række at få en god dag ud af det, hvilket fuldtud lykkedes, idet solen skinnede fra en skyfri himmel lige fra vi startede pr. bus fra Grønttorvet kl. 7 til vi om aftenen vendte trætte tilbage. Vi havde dog sat os i hovedet, at vi i hvert fald ikke ville stå nederst på resultatlisten, hvilket heller ikke blev tilfældet, idet PAPs hold blev nr. 7 af 12 firmaklubber. Endelig var formålet med PAPs deltagelse i stævnet også at give skytterne kamprutine, hvilket vil have betydning ved sæsonens øvrige konkurrenceskydninger.

Feltskydningen foregik på den måde, at skytterne blev sendt ud i terrænet i patruljer à 15 mand. Turen i skydeter-rænet varede ca. 1½ time, og skytterne skød på 5 forskellige stationer med 6 skud pr. skytte på hver station. Skydemål og afstand var ubekendte, hvilket gjorde skydningen mere spændende. Målene bestod f. eks. af pludselig opdukkende figurer, der kun var fremme få sekunder, figurer der lå i dækning bag automobilhjul og forskellige andre overraskelser, som skytterne selv skulle finde ud af.

Efter dysten serverede Det danske Lottekorps de traditionelle gule ørter m. flæsk, hvorefter nogle af PAPs skytter gik på travetur i skoven med deres medbragte piger, medens andre vist nok var mere interesseret i at blive hos lotterne. Inden hjemturen blev sølvøjet uddelt. „Gentofte rådhus“ blev bedste H.K.B.U. klub med 86 points. PAP fik

56 points i holdkonkurrencen, hvor hver klubs 5 bedste resultater var gældende:

S. Damsbo	.....	16	points
I. Therkildsen	...	14	—
B. Clemensen	...	13	—
Gerh. Larsen	....	7	—
Salve Nielsen	...	6	—

Der er ingen tvivl om at PAP, hvis vi havde mødt med et større antal skytter havde haft gode chancer for en fin placering, ligesom vi gerne havde undt alle vore skytter den oplevelse, som feltskydningen er, men så ved vi det til næste år.

Sabroe Nielsen og Clemensen efter at have nedlagt en fjendtlig tank.

Nogle af PAPs skytter klar til at gå i felten.

Sabroe Nielsen og Clemensen.

Meddelelser til skytterne:

Første skydning til C & G statuetten „Mand og Pige“, der skulle have været

afviklet den 10. maj blev på grund af midlertidig ammunitions-mangel udsat 2—3 uger.

Husk H.K.B.U.s sommer-skydestævne der afholdes den 14. juni (enkeltpersonskonkurrence) og den 21. juni (holdkonkurrence).

Da det er umuligt hver gang vi har meddelelse til skytterne, at sende skrivelse til hver enkelt, vil meddelelserne for fremtiden blive opslået på opslags-tavlen i frokoststuen.

Trekantstævne i håndbold mellem PHILIPS, ASAS og PHILIPS fra Malmø.

Den længe ventede styrkeprøve mellem PHILIPS og ASAS havde vi indlagt i vort stævne den 13. maj. Foruden de to nævnte hold deltog vore svenske kolleger fra Malmø. På grund af, at Malmøfærgeren var forsinket en halv time, måtte vi sætte spilletiden i den indbyrdes kamp ned fra 15 til 10 minutter.

Første kamp på programmet stod mellem PHILIPS, København, og ASAS, resultatet blev det overraskende, at PHILIPS vandt med 4—3 (sikkert et held, at kampen ikke var på tipskuponen). Derefter spillede de to PHILIPS hold, også her vandt PHILIPS, København, denne gang med 5—4, og det til trods for at ikke alene svenskernes 10 mands hejakor, men også Asasfolkene heppede på svenskerne. Sidste kamp var så mellem PHILIPS, Malmø, og ASAS, her sejrede ASAS med 12—6. Slutresultatet blev herefter, at PHILIPS, København, vandt, ASAS blev nr. 2 og PHILIPS, Malmø, nr. 3. Mon ikke selv PHILIPS' spillere med undtagelse af Simonsen, var overrasket over at vinde — men det skal siges med det samme, at holdet var meget stærkt spillende, særligt deres forsvar spillede en stor kamp. Jørgen Petersen på mål var vel turneringens stærkeste spiller og det er sikkert ikke for meget sagt, at han vandt kampen for PHILIPS. Også Simonsen og den „genopstandne“ Eggert-Andersen spillede fint. ASAS hold skuffede en del ved ikke at kunne score mere end 3 gange mod PHILIPS, København, selvom Jørgen Petersen, som nævnt ovenfor stod stærkt på mål.

Før den sidste kamp blev der spillet en damekamp mellem et hold fra PHILIPS og POPE mod ASAS, også her måtte ASAS „drikke nederlagets bitre kalk“, det kombinerede hold vandt med

5—3, og kunne med god samvittighed modtage „pokalerne“.

Ved en forfriskning efter kampen overrakte Planck den udsatte pokal til anføreren for det vindende hold, og vi drog i sluttet trop til Tivoli, hvor 3. halvleg startede med en bid brød. Der skal ikke her gives noget referat af denne halvleg, kun skal det bemærkes, at den i hvert fald ikke var kedeligere end de to første.

I et nummer af medlemsbladet for fabrikenes idrætsforening blev der sådelt til lyd for en sammenslutning af vore sportsforeninger, og vi foranledigede derfor afholdt et møde mellem repræsentanter fra fabriken og P.A.P. Til spørgsmålet om sammenslutning meddelte vi:

Da fabriken er tilmeldt F.K.B.U. og P.A.P. H.K.B.U., kan dette kun lade sig gøre, hvis vi melder os ud af H.K.B.U., der kun optager klubber med månedslønnede medlemmer. Vi er meget stærkt imod en udmeldelse, fordi vi befinder os særdeles godt indenfor H.K.B.U. og fordi vi mener, at vi i de tre år, vi har været tilmeldt H.K.B.U., har opnået en så god position indenfor unionen, at det ville være tåbeligt af os, at melde os ud, men at vi gerne vil have et samarbejde i gang mellem fabriken og P.A.P.

På fabriken forstod man udmærket vore grunde og Søborg Rasmussen foreslog derfor, at vi skulle begynde et samarbejde i fodbold. Da P.A.P. af kendte grunde ikke spiller firmafodbold, og da der sikkert er flere af vore medlemmer, der kunne tænke sig, at spille fodbold, ville fabriken, der har to hold i turneringen, gerne modtage disse spillere — dette kunne P.A.P. gå ind for, kun måtte vi tage forbehold med hensyn til vore arrangementer med Norge og Sverige. Ligeledes starter fabriken uden-dørs håndbold for damer, også her vil

vore medlemmer være velkomne, endvidere blev vi enige om, at vi ved vintersæsonens begyndelse vil prøve at skaffe en håndboldtræner, der skal tage sig af begge foreningers hold.

Samtidig blev det besluttet, at vi skulle prøve, i løbet af sommeren, at få spillet en fodboldkamp mellem fabriken og P.A.P., det er dog en forudsætning, at P.A.P. kan få sine turneringsspillere med.

H.K.B.U.s pokalturnering i håndbold.

Til H.K.B.U.s pokalturnering i håndbold havde vi tilmeldt to hold. Vort stærkeste hold mødte i sin første kamp K.I.K., der blev vinder af c-rækken. Denne kamp skulle jo være en ren „walk-over“ for os, troede vi. Vi tabte imidlertid 7—8, væsentlig fordi Børge Andersen var modstanderens stærkeste spiller, — han droppede mindst fire af de otte mål —, og så fordi vi spillede med kun seks mand. Vort andet hold mødte i sin første og eneste kamp D.D.R.F.B., her blev det til det forventede nederlag 4—15, selvom tallene viser en „sæk“, må resultatet ses på baggrund af, at vort hold kun var fem mand, men disse fem kæmpede til sidste sekund, og det er ingen ringe be-drift, at kunne score fire mål, når man kun er fem mand mod syv og disse syv er mesterrækkespillere. Vore fem mand var: Jørgen Petersen, Hartvig, Sabroe, Flemming Petersen og Carl B. Nielsen. Hartvig og Sabroe delte de fire mål ligeligt mellem sig.

En lille lærestreg!

Vor ellers udmærkede formand i sportsforeningen kom med en noget harsarderet artikel i PAP-æskan nr. 2-3 om at vi fra Ph. ikke turde spille en håndboldmatch mod ASAS. Som de **fine** sportsfolk vi fra Ph. er, accepterede vi omgående, og resultatet udeblev heller ikke, med en sejr til Ph. på 4—3. Hvorfor resultatet blev så knebent, var fordi vi vidste, hvor langt vi kunne gå med dem.

Yderligere skriver han, at vi kunne få lov at møde et damehold, men dertil kan jeg svare, at næste gang vi bliver udfordret, (hvad jeg nu ikke tror, oven-på sådan en dukkert), kan vi tilbyde Dem et hold oppe fra vuggestuen til at repræsentere Ph., og pokalen vil alligevel gå til os. En fra det sejrende hold.

INDUSTRIGÅRDEN

..... set fra luften

Ansvarsh. redaktør: Herm. Kristiansen. I redaktionen: K. Bøge, B. Jønsson, Rud Jeppesen.
Sportsmedarbejder: Børge Andersen.